

Kovács Boglárka: A tölgyfa meséje

Egy kismadártól hallottam, neki a szél súgta,
kerek erdő mélyén mit mesél a tölgyfa.

Odagyült az erdő apraja és nagyja,
ámulva hallgatták, hogy lesz egy magból fa.

„Magkoromban kerültem a tápláló földbe,
ebbe a csodaszép, virágzó kis völgybe.

Friss eső áztatott, a nap melengetett,
gyökerem, hajtásom egyre növekedett.

Minden évben nagyon sokat fejlődtem,
először magonc, majd suháng lett belőlem.

A harmadik évben lettem én csemete,
Ágaimnak szép zöld volt a levele.

Törzsem vastagodott, jól megerősödtem,
évek jöttek-mentek, terebélyesedtem.
Ágaimon madár fészkel, mókus szaladgált,
makkjaimból jóllakott a vaddisznó család.”

Sok mindent mesélt még az öreg tölgyapó,
hogy nyáron meleg van és télen hull a hó,
tavasszal virágba borul a természet,
őszre megérnek a zamatos termések.

Egy kismadártól hallottam, neki a szél súgta,
kerek erdő mélyén mit mesél a tölgyfa.

Hallgassátok meg ti is, ha arra jártok,
A természetet pedig szeressétek és óvjátok!